

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2001)

Puheenjohtajavaltio ja komissio ovat seuranneet tarkkaan tilanteen kehittymistä tohtori Ibrahimia ja tämän kollegoja vastaan suunnattujen syytteiden osalta. Kun Ibrahim ja eräät hänen kollegoistaan pidätettiin ensimmäisen kerran ja pidätystä jatkettiin ilman syytteiden nostamista, EU käytti asianmukaisia kanavia ilmaistaakseen huolensa pidätysten johdosta sekä erittäin tunnepitoisesta ja laskelmoivasta lehdistökampanjasta, joka vaaransi pidätettyjen mahdollisuuden oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Kun tohtori Ibrahim ja tämän kollegat vapautettiin ja kun heitä vastaan nostettiin myöhemmin syytteet muun muassa tohtori Ibrahimin vetämään demokratiakoulutushankkeeseen ("education for democracy") myönnettyjen EU-varojen väärinkäytöstä, EY antoi asiasta selväsanaisen julkilausuman, jonka mukaan kyseinen hanke oli käynyt läpi tavanomaiset seurantamenettelyt ja varainhoidon valvontamenettelyt, joissa ei käynyt ilmi mitään epäilyttävää. Lisäksi komission Kairossa sijaitseva lähetystö ilmoitti, että EU-varojen käyttö tällaisiin hankkeisiin on täysin asiallista ja sitä paitsi osa EU:n ja Egyptin välisestä rahoitusyhteistyöstä ja teknisestä yhteistyöstä tehtyä puitesopimusta.

Oikeudenkäynnin kuluessa EU ilmaisi huolensa siitä, että puolustuksella on oltava asianmukainen mahdollisuus tutustua asiakirjatodisteisiin ja että oikeudenkäyntimenettelyn on oltava lainmukainen. EU:n tarkkailijat ovat osallistuneet oikeudenkäyntiin sen alusta alkaen ja ovat monien muiden tavoin olleet järkyttyneitä oikeudenkäynnin tavasta ja ajoituksesta sekä kaikkien tuomittujen, mutta erityisesti tohtori Ibrahimin, saamien tuomioiden ankaruudesta. Komissio antoi 23.5.2001 voimakkaan suullisen julkilausuman ja EU:n puheenjohtajavaltio antoi 25.5.2001 julistuksen siitä, kuinka järkyttynyt EU on Egyptin valtion turvallisuutta valvovan ylimmän tuomioistuimen antamien tuomioiden ankaruudesta (kyseinen teksti lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristöön).

Tuomioistuinta pyydettiin selittämään tuomion perusteet 30 päivän kuluessa sen julistamisesta, ja se on juuri toimittanut ne. Komissio perehtyy niihin paraikaa. Tuomituilla on rajalliset oikeudet valittaa tuomiosta menettelyihin vedoten, ja he pohtivatkin parhaillaan asemaansa. On itsestään selvää, että asian seuraavia vaiheita selvitetään tarkkaan siinä toivossa ja oletuksessa, että tilanne ratkeaa Egyptin oikeusjärjestelmän parhaiden käytäntöjen mukaisesti.

(2002/C 81 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1789/01

esittäjä(t): Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle

(19. kesäkuuta 2001)

Aihe: Kuluttajien suojele

Komissio on äskettäin teettänyt useita tutkimuksia pieniä, Euroopan unionin sisäisistä rahasiirroista veloittavien maksujen tasosta.

Tulokset ovat selkeitä. Tapahtumiin lisätään keskimäärin 17 prosentin maksu, ja ne ovat 10 kertaa kalliimpia kuin jäsenvaltion sisäiset siirrot.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä tämän tilanteen helpottamiseksi ja kuinka pian?

Milloin siirtomaksut talous- ja rahaliiton sisällä yhtenäistetään jäsenvaltion sisäisten maksujen kanssa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2001)

Kysyjä kiinnittää oikeutetusti huomiota siihen, etteivät pankkien vähittäiskauppaan liittyvistä ulkomaan tilisiirroista veloittamat toimitusmaksut ole aiempien, nykyisten ja meneillään olevien tutkimusten mukaan alentuneet merkittävästi.

Komission harjoittaman politiikan yhtenä tavoitteena on saattaa ulkomaan ja kotimaan tilisiirtojen maksut lähemmäs toisiaan. Komissio on viitannut tähän tavoitteeseen monissa yhteyksissä, esimerkiksi tammikuussa 2000 antamassaan tiedonannossa vähittäismaksuista sisämarkkinoilla, sisämarkkinoiden, tullin ja verotuksen pääosaston 26. lokakuuta 2000 parlamentissa antamassa vastauksessa Peijsin mietintöön, 9. marraskuuta 2000 pidetyssä komission pyöreän pöydän konferenssissa, jonka aiheena oli yhteisen maksualueen luominen, sekä 3. huhtikuuta 2001 antamassaan kertomuksessa euroseteleiden ja -kolkoiden käyttöönottoon liittyvistä valmisteluista.

Komissio on aina ollut vahvasti sitä mieltä, että toimitusmaksut olisi määritettävä kilpailu- ja markkinatilanteen perusteella eikä hintasääntelyä ole syytä sisällyttää EU:n lainsäädännöllisiin tavoitteisiin. Se onkin jo yli vuosikymmenen ajan vaatinut pankkialaa investoimaan tehokkaiden ja automatisoitujen (ja sen myötä edullisempien) ulkomaan maksujärjestelmien luomiseen. Komissio on tietoinen pankkien pyrkimyksistä tarjota asiakkailleen edullisempia ulkomaan maksupalveluja etenkin kansainvälisen tili-numeron (International Bank Account Number, IBAN) ja pankkitunnuksen (Bank Identifier Code, BIC) käyttöönoton myötä.

Koska kaikki aiemmat – muut kuin lainsäädännölliset – pyrkimykset alentaa ulkomaan maksutapahtumista veloittavia toimitusmaksuja ovat osoittautuneet käytännössä tehottomiksi, komissio antoi 25. heinäkuuta 2001 ehdotuksen asetukseksi⁽¹⁾ rajatylittävistä euromääräisistä maksuista. Kyseisessä asetuksessa on asetettu tavoitteeksi alentaa alle 50 000 euron suuruisista ulkomaan maksutapahtumista veloittavia maksuja yhtenäistämällä maksut vastaavien kotimaan maksujen kanssa sähköisten maksutapahtumien osalta 1. tammikuuta 2002 mennessä ja ulkomaan tilisiirtojen ja sekkien osalta 1. tammikuuta 2003 mennessä.

Komissio on tietoinen siitä, että pankkeihin kohdistuu erilaisia ulkoisia esteitä ja velvollisuuksia, jotka aiheuttavat niille lisäkustannuksia ja jotka ovat tällä hetkellä – ainakin osittain – synnä erisuuruisiin maksuihin. Asetusehdotukseen sisältyy myös näiden esteiden poistamiseen tähtäviä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ KOM(2001) 439 lopullinen.

(2002/C 81 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1795/01

esittäjä(t): Michael Gahler (PPE-DE) komissiolle

(19. kesäkuuta 2001)

Aihe: EU:n laajentuminen: merkittäviä vaikutuksia ehdokasvaltioiden kunnallisiin ja alueellisiin viranomaisiin täytäntöönpano- ja valvontaeliminä – uusien hallintorakenteiden ja -kapasiteetin tarve

Komissio vahvistaa vuosittaisessa seurantakertomuksessa, että EU-säädösten täytäntöönpano on puutteellista kaikissa ehdokasvaltioissa. Kritiikki kohdistuu ennen kaikkea paikallisiin ja alueellisiin rakenteisiin. Myös kansallisten viranomaisten absorptiokyvystä näyttää samalla tulevan yhä suurempi ongelma. Euroopan parlamentti, alueiden komitea ja kansalliset kaupunkiverkot ovat jo kiinnittäneet huomiota tähän ongelmaan. On tehty mm. LRPP-aloite (Local and Regional Partnership Program), jolla mm. kumppanuuksien avulla halutaan edistää EU-säädösten täytäntöönpanoa paikan päällä myös alemmalla kuin kansallisella tasolla.

1. Mitkä vaikeudet ovat komission mielestä syynä siihen, että ehdokasvaltioissa toteutetaan vain yksittäisiä alueellisia ja paikallisia toimia, vaikka vuodelta 1999 peräisin olevissa Phare-ohjelman täytäntöönpanosäännöissä nimenomaan määrätään alueellisten instituutioiden kehittämisestä?
2. Onko komissio samaa mieltä siitä, että sen nykyiset aloitteet ja välineet (kumppanuudet, uusi "Twinning Light", Interreg IIIc, ISPA ja Sapard) eivät riitä ehdokasvaltioiden kunnallisissa ja alueellisissa rakenteissa nykyisin ilmenevien puutteiden poistamiseen. Miten komissio aikoo vahvistaa EU-säädösten täytäntöönpanoon tarvittavaa ehdokasvaltioiden kunnallista kapasiteettia?
3. Tunnustaako komissio, että ehdokasvaltioiden kunnallisten ja alueellisten viranomaisten lähimpiä ja edullisimpia tietolähteitä olisivat vastaavat viranomaiset EU:ssa? Miksi komissio ei aktiivisesti tue tällaisia kumppanuuksia jo olemassa olevissa budjettikohdissa, kuten Euroopan parlamentti Brokin mietinnön (A5-0250/2000) 106 kohdassa jo on vaatinut?